

ОБУРЕНИЙ!

Лапятий сніг ла-падає,
лопату засипа -
нехай його лопатою
ніхто не зачіпа...

Я був би теж обурений,
якби на стежку ліг -
а тут мене пожбурили
лопатою у сніг!

ВИНОГРАД

Розвиноградилось в саду
аж сонце-гроно
до винограду я іду
уся червона
синіє золотиться сік -
він пив мене би...
хай буде і мені і всім
а решту - небу!

ДОБРЕ ЗНАТИ ІНОЗЕМНІ МОВИ

Чупакабра - лютий звір -
причвалав до нас у двір.
Він принипав зоддаля -
хоче знямати кроля.
Ми кроля не віддамо,
крикнемо: «Йди домой!»
Адже монстри й змії
так лиш розуміють.
Правда ж, це чудово,
дорогі малята, -
іноземні мови
досконало знати?!

ГЛИБИНА

Ми сьогодні молодці —
будем плавати в ріці.
Тут водички по коліна,
ще й купається рибина.
Я уже на глибині?
— Іще ні...
Річка — це вам не ставок
тут на березі пісок.
Вже вода мені до пупа —
і лоскочеться, і хлюпа.
Ось я вже й на глибині?
— Іще ні.

ЩЕ ПРО ЧУПАКАБРУ

У темному лісі сумна чупакабра
самотньо і тихо жила.
Були в її хаті лиш віник і швабра,
півмиски, шматочок стола...
У хащі у дикій гуляла півночі,
шукаючи здобич, вона.
А інші півночі на гнізда сорочі
понуро дивилась з вікна.
А зранку, зламавши і віник, і швабру,
і ледь не зваливши димар,
навідав самотню сумну чупакабру
самотній сумний чупакабр.
І тем для розмови було в них багато,
і трапеза спільна була —
любісінько двоє взялись догризати
півмиски, шматочок стола...
Хоч часу відтоді пройшло небагато,
а вже голоси в них дзвенять,
вже сум де й подівся — бо в них повна хата
маленьких чупакабрят.

МАНДРІВКА

Рак до річки йшов
уперед хвостом
і перед мостом
відпочити став.
Приверзлось йому,
що він за мостом —
розвернувся Рак
і пішов на став.

ОТ!

Ходить доня по городу,
як... оса по бутерброду!
Обережно, обере...
ягідки усі збере.
Не в горнятко - тільки в рот.
От!

СЛИВА

слива
щаслива -
злива
пройшла
солодом
синім
світ
налила

сохне
сміється
сонячний
день

сливою
рветься
серце
з грудей

АБРИКОСИ

а у мене ось -
а-
-бри-
-кос!
я не полінюсь -
а-
-бри-
-кусь!

кісточку віддам
решту - ням-ням-ням
ще дістав би хтось -
а-
-бри-
-кос!
а я поділюсь -
а-
-бри-
-кусь!

ПЕРСИКИ

А на дереві...
Де на дереві?
Он на дереві -
хто?

Пееесики...

Та не може такого бути!
Песики на дереві не ростуть.
А ростуть на дереві котики,
пухнасті животики...

Ні, то не котики, тату.
Хіба можна котиків не впізнати?

То ж на дереві...
Де на дереві?
Он на дереві -
перс...

Але ж перс також котик,
руденький животик.

Тату, я не буду їсти кота!
А ось персики - смакота!